

560 YTTRANDE VID PLENUM 26.II 1866

RA, Senatens arkiv

Senatorn Snellman – vågade underdånigst fästa Hans Kejsrerliga Majestäts nådiga uppmärksamhet på Ständernas framställning angående primitiva fondens användande, såsom innebärande ett ur finansiell synpunkt formelt misstag.

Ständerna önska nemligen, att primitiva fondens kapital, som nu är utlånadt åt jordbrukare, skall indragas och förvandlas till utländska valutor, för att med dessa förstärka hypotheksfondens kapital.

En sådan operation kan icke genomföras annorlunda, än att de äskade valutorna skulle med Bankens sedlar köpas af hypotheksfonden, det vill säga af Banken sjelf, eller också af enskilda personer, hvilka eljest skulle erbjuda dem åt hypotheksfonden till diskontering, så att i hvarje händelse Banken komme att afgifva de valutor, med hvilka dess fond skulle förstärkas.

För närvarande, då Banken skall öppnas för silfverutvexling, och metalliskt mynt utgöra enda lagliga betalningsmedel, kan primitiva fondens kapital förvandlas till valuta endast genom att indraga dess utlåningar i metalliskt mynt. Detta vore likväl samma operation i en annan form emedan Bankens hypotheksfond skulle nödgas åt cirkulationen återgifva det metalliska mynt, som vid inbetalningarne till primitiva fonden ur densamma indragits.

Senatorn insåg derföre icke, att ifrågavarande indragning af primitiva fondens utlåningar kunde verka på Bankens ställning, om icke indragningen skedde i Bankens sedlar och dessa utan vidare åt Bankens hypotheksfond öfverlemnades, då, ehuru Bankens valuta derigenom icke ökades, likväl proportionen mellan valuta och utelöpande sedlar förändrades, så att Bankens reserv blefve förstärkt – allt under förutsättning att en sådan minskning af cirkulationsmedlet skulle lända landet till gagn.

Då det derföre syntes Senatorn tydligt, att ingen möjlighet gäfves att genom indragning af primitiva fondens kapital öka beloppet af valuta i Banken, och Ständernas underdåniga framställning härom alltså berodde på ett misstag, vågade Senatorn underdånigst åt Hans Kejsrerliga Majestät öfverlemnna, huruvida samma framställning skall i Hans Kejsrerliga Majestäts nådiga proposition till Ständerna bibehållas.

För öfrigt och ehuruval Senatorn, i likhet med Senatorn Baron von Born ansåg att instruktion för Bankfullmäktige berodde af Ständernas initiativ å hvarje landtdag fann Senatorn sig likväl, alldenstund Hans Kejsrerliga Majestät, enligt Minister Statssekreterarens ofvanberörde skrifvelse, anbefallt Kejsrerliga Senaten att i enlighet, med de af Ständerna framställde önskingar och förslag utarbete ny proposition i ämnet, för sin del förhindrad att ifrågavarande instruktion ur förslaget till propositionen utesluta.

561 J. V. SNELLMAN – J. W. G:SON SNELLMAN
28.II 1866

RA, J. V. Snellmans samling

Käre broder.

Förlåt, att intet svar följt på Dina båda bref. Jag har dröjt tills